

Azsidó nép szabadsága -

Caligulahelytartója .

Opera három jelenetben.

Székegyházi János szöveg alapján .

(Azonos az eredeti szöveg részleges átdolgozása: LP)

1 Jelenet-cc.id. 37-ben. Színhely: Jeruzsálem.

Petronius:

"Ennektehet most meg kell lennie. Gondoljátok meg: egy ilyen szobornak nem beléje olvasztott arany , még csak nem is a művészi ügyesség adja meg súját és becsét , hanem az , amit ábrázol s jelent, Caligulát, urunkat, Istent ábrázolja - Romát jelenti. Tetézisúját három légión is, mejjé kellett, hogy ideig kísérelje. Ehez képest kétség és vita nélkül a templomban kellelheznetek."

Agrippa:

"Tisztelt nemes pártfogónk!

Míg jöttök vártuk - mert akár milyen villámgyorsan sikerült teremned, ahíred azért megelőzőt - szóval még jöttök vártuk, volt alkalmunk arra , hogy találgassuk szándékaidat, minden lehető számba vettük - ezt is.

Hallgasd meg hát a zsidók választát. "

Barakias:

Amit kívánsz, az nyilvánvalóan lehetetlen, mégsem akarván megtagadni a kötelező engedelmisséget, mejjel a gyermek aszúlnak, a gyenge az erősnék tartozik, úgy döntöttünk, hogy többet és nagyobbát kínálunk fel, mint amit kérni fogsz.

Tehát uram, a békeség nevében felajánljuk, hogy ittléted alatt felségjelednek tekintjük a szobrot, és küln szentéjt állítunk neki. "

Pet.: A templomban kell.

Bar.: Mondjuk szembe véle.

Pet.: Bent a templomban.

Bar.: Nem lehet Uram.

Bánom is én, akár milyen zugokban. Csak odabent legyen.

Judas: Hiába fontos, mihez is lehetetlen.

Pet.: Végbe vinni a lehetetlent, ez épp a hatalom becsvágya. Rec: így győzhető meg önmagárol.

voc.: Ha már mindenképpen meg kell lennie, akkor már jobb erőmmel tenni meg. rec.:

A templomban kell elhejzenni, ha érvekkel is koptatom a számat, azért teszem, hogy megkönyítsem azt.

Bar.: Ha ez a cél, tedd meg de nélkülünk.

Anép: Ne tedd, ne tedd, irgalmazz, irgalmazz, lehetetlen, lehetetlen, irgalmazz, irgalmazz, rec.: ne tedd, (fenyegetően, suttogva) netedd!

Pet.: A templomban kell elhejznetek! Meglessz zsidók!?!

Bar.: Nem tehetjük Uram.

Pet.: Nos rendben van. A gyűlést berekeszttem. Te csodarabbi, erőseidde, te itt maradsz. A többi

elmehet!

Rec-kiabálva:Kergesd ki o'ket Lúcius!

Voc.:U'lj le rabbi, ne félj, u'lj le, ne fé-lj.Mond kérlek, miez? Ez a cso'ko'nyo'sség? Ez az o'szvéri makacsság!Mitakrnask, vérfu'rdo't, nemzetirtást?

Bar.:Miért volna muszáj Uram?

Pet.:Hát ide hallgass! Itt van ez a nagy, ez a már-már túlságossanhatalmas birodalom, Ro'-ma- ko'zo's hazánk. Rec: Nosbirodalmunk ho'dításon nyugszik , csak addig áll fenn, amígno'vekedni tud. Voc.: Ho'dítás által épü'lo' világbanélu'nk Rec.. (suttogva, vagy kiabálva:) Elgondolni i irtó'zatos,hogy egyszer o'sszedo'lhét, a barbárság , a kháosz jo'neel.

Bar.:Uram , nem tudsz elképzelni egy láto'szo'get, amejbo'l ez aroppaant, ijeszto'-, khá-o-sz szabadságnak látszik? Rec:(kiabálva, o'nkívu'letben:)"

Aszabadság! és igazság! mejet elhoztak neku'nk a csillagokto'laz U'r ko'vetei az égi szekereiken , A'brahámnak,Illésnek,Mo'zesnek és Dávidnak!

Pet.:Becsü'lek rabbi, bátor vagy , de tévedsz.Ro'-ma- hozta elnektek is a rendet, a- békét, a atu'relmet.Belso' egységetkell te-remteni, mej szilárd és oszthatatlan. E'rted már rabbi?

Bar.:E'rttem és borzadok. Mert hát ide halgass hejtarto'. Az én népemazáltal nép, hogy o'si szo'vetség fu'zi az U'-rho--z.Rec.: Egy igaz Isten, ero's, bosszúallo', félelmetes! Voc.:(egyre inkább o'nkívu'letben:) A'brahám, Izák, Illés,Jáko'b, Mo'zes, Dávid I-stene, o' az egyetlen és szabadIsten! Re.: (o'nkívu'letben:) Mejnekk o'vetei elhozták neku'nk a csillagokto'l az igazságot!(Gúnyossan:) A tilsteneitek csak szánalmas, egymás ellen acsarkodo', szánalmas bábfigurák , mejek az o'si gonosz képviselo'i. (ssuttogva:)Ezért szét fog hullani a Ro'mai birodalom, mivel nincs bennemagasabbrendu'eszmei , elvi tartás, irányvonal. Néku'nk vanmagasabbrendu'erko'lcsi célu'nk, mej minket a mindenségigazsága felé visz.

Voc.:Na most már ez a mindenható I--ste---n kivállasztotta né--pe--m, hogy mibennu'nk jusson érvényre a- fo'ldo'n a szabadság,igazság, és a vé--gtelen sze-re-te-t. Ez az U'r láthatatlanábrázolhatatlan és végtelen. Fo' parancsa: Ne légyenek tenéked idegen Isteneid, az én színem elo'tt! Ne csináljmagadnak faragott képet .Ne imádd, ne tiszteld azokat! Rec.:(hangossan:) S akkor te jo'ssz és elkívánod to'lu'nk,hogytemplomába, ahol az o' neve lakozik, egy ateremtmenye képmásátállítsuk. (suttogva, halkán , félelmetessen:) Mert ahogybevisszu'k, az U'r onnét eltávozik, marad az u'res csarnok,. (méginkább suttogva, félelmetessen:) s hejette valaki másko'lto'zik oda.

Pet.:Mit gondolsz, mejik sűjosabb: a te lehetetlened, vagy az énmuszájom!

Bar.:vigyázz Uram! Nehogy mego'ld az Istent! A lehetetlen to'bb ,mint a muszáj! U'gy véled lehet Istent konstruálni?

Pet.:Most ezek után már csak az hiányzik hogy nyíltan szemembe vágd,tegyu'k államvallássá A'brahám hitét.

Bar.:Egyszer még az is eljo'het. So'tt! El is fog jo'nni!

Pet.:elég! Micsoda marhaság!

Lúcius:Uram!To'meg gyu'lt odakint a térrel!

Pet.:Zsido'k?

Lúc.:Igen. Oszlassam szét?

Pet.:Ne még!

Bar.:(fojtatva az előbbi eszmefuttatást:) Mert itt van birodalom, mejnek nincs Istene, s itt van egy Isten mejnek ni-ncse-n birodalma. Szintekiálltoznak egymás után! Mi volna ha o' sszefogva o' s szeraknánk o' ket? Rec.: (Elragadtatásban, o' nkívu' letben:, kiabálva:) s így megvaló s ul az U' rcsillagko' veteinek akarata: birodalmi vallássá válik az egyisten hit. (egyre nagyobb o' nkkívu' letben, aleheeto' legnagyobb elragadtatásban:) So' tt! az egész világon elterjed, minden nép átveszi, a legnagyobb világvallássá válik az A' brahám hite, Ro' ma Euro' pa, messzi kelet, messzi nyugat, mindenu' tt, minden részlet viszáj ellenére gyo' zni fog az U' r fo' ldi országa.

Pet.:! Rec.:(halkan:) O' te naívo' regember, o' te szegény o' regember.

Bar.:Mond , mijen ember o' , a császár ?

pet.:Kissé talán féktelen.

Bar.:Hatalma meddig térhet? Mit parancsolhat?

Pet.:M indvégig. Bármit.

Bar.:Azt is o' ld meg apád?

Pet.:Mego' lném , vagy o' n magam.

Bar.:Gyakran parancsol effélét?

Pet.:Például a legujjabb szenátor egy lo' , egy cso' do' r!

Vagy úgy látta jó nak , leo' letni néhányat ko' zu' lu' k ,ko' ztu' k apámat, s másnap nevu' ko' n szó lítottao' -ket, eljo' tt a halotti torra, egész éjjel a pofámbavigyorgott, mondván, hogy felvidítson engem.

Bar.:(Nagyszomorúan.) A hatalom természetes , végso' határa az a pont ,ameddig az alattvaló k hu' sége kitart. Ha nincs ijen pont,méltó ságát veszti az ember élet. szégyen lesz leélni.

Mert ahogy ti a parancsát o' l fu' gto' k, úgy fu' gg parancsato' -letek.

E' snem parancsolhatna bármit.

Pet.:Vagyis szegjem meg hu' ségemet? Tagadjam meg hazámat? E' s a császárt, csak hogy ne kelljen bevinni a szobrot ?

Bar.:Irgalmazz! Nem szabad bevinni!

Pet.:Fe-lfogod mi su' l ki ebbo' l?

Bar.:Ellened fordul, halálra kerestet, de te ne félj , mellettedleszu' nk.

Pet.:Hát azt hiszed az életemet féltem?

Bar.:egy van belo' le. Miért ne féltenéd.

Pet.:Tudod ha megszegem parancsát mi su' l ki belo' le?

Polgárháború!!

Bar.:Két háború ko' zt vállalshatsz. Emez talán meghozná a császárváltozást.

Pet.:De hát jó ember, van neked fogalmad, mi az hogy pogárháború? Országok, népek mennek abban to' nkre!

Bar.:(Pet.-ra mutat) Egy ojan tisztességes ember , a-z ro' mára isá-ldás le-nne.

pet.:Megháborodtál? Polgárháború?! Pucs, lázadás és polgárháború!

Hát semmi sem túl drága ahoz,

;rec.:(kiabálva, gyorsan:) hogy megvédd azt a rohadt templomodat?

Bar.:N e beszélj így Uram, az I--ste--nt védem.

Pet.:(bejo' n Lúcius) Már megint Lúcius? Miért nem hagytok magunkra?

Lúc.:elnézést Uram. Most már megszálták a teret.

Pet.:du'ho'ngenek?

Lúc.:E'ppen,hogy nem. Megu'lnek az utca porban , mint a verebek. Letépikszakálluk és marokszám hintik feju'kre a port. S mindezt síricsendben. Deru'lsz Uram, de annyit mondhatok, hatásosabb egyrabláadásnál.

Pet.:Szo'val afféle néma tu'ntetés?

Eredjkérdezd meg mi bajuk.

Lúc.:Uram kérdeztem már , a papért ko'nyo'ro'gnek. Azt kériUram, engedd szabadon.

Pet.:Hallod zsidó , kiállanak érted. Akkor hát siess, mutasd, hogyszabad vagy.

Bar.:Szabad vagyok-é, szabad vagyok - é?!

Pet.:Szabad vagy,szabad vagy, szabad vagy, szabad!

Ato'meg éljenez(énekbeszéd), gyorsan, extátikussan.

Majdhymnikus , extátikus éneklésbe kezd :

"Mijúda szabad népe,

Izraelnek igazsága,

Hírt adunk a világnak,

a mi Urunk igazáro'l,

Elterjesszu'k a világon,

A'brahámnak igaz hitét,

Megkapja a szabadságot,

világunknaskminden népe.

Mi Mo'zes szabad népe,

Gyo'zedelmes Dávid vére,

Jáko'b és Illés, Izák,

Dávid király ivadéka,

A'brahámnak igaz hite,

elterjed az egész fo'ldo'n,

Dávid király ero's szíve,

fo'ldgolyo'ukat beragyogja.

(végeaz első jelenetnek.)

2.Jelenet.Ugyanott - allig késő'bb.

Pet.:Mekkora az én hatalmam?

Pro'bus:Ahol sereged van , hatalmad is van.

Pet.:Korlátlan úr vagyok?

Pr.:Feltétlenu'l.

Pet.:Bármit parancsolhatok? Azt is, hogy o'ld meg apád?

Pr.:Mego'lném magam.

pet.:Vagy elszo'khetnél a császárhoz panaszra. Látod ez abo'kkeno': E'n kihez mehetnék?

Látszatés csalár az én híres hatalmam semmihez sem hasonlít jobban,mint a szolgasághoz, ...mint a szolgasághoz.

Ahatalom természetes, végso' határa az a pont, ameddsig azalatvaló'k tu'relme- kitart.

Csakhogy nem így van!

Azalatvaló k kis tu''relmét egy polgárháború kilátása avégtelenbe nyújthatja-.

Rec.:(kiabálva, ingeru''lten:) A császárnak korlátlan, végtelen hatalma van.!

Décius:S találd ki, hogy mit akar velee. Felmérni, hogy meddig mehet el azember. A lehetetlenet kísérti.

Pet.:Rám is du''ho''ng?

Dec..Rád is du''ho''ng. Túl messze vagy, ku''lo''nben már nemélnél.

Pet.:Mi baja velem?

dec.:Du''ho''ng. dorgállást ku''ld fortissimmo''ban, megtu''zdelveszámos, ko''nyo''rtelen fogadkozással a jo''vo''re nézve,ha haboznál a szobrát Jeruzsálemben felállítani.

Pet.:Nem állítom fel, ez csak ostrom árán érhető'' el.

Décius.:(Nézi Caligula szobrát) A kis csizmás, egy féleszu''.

pet.:"(Egy kissé torz hangal, staccato:) Egy bolond bolondokat parancsol,- de aki végre hasjtja , a konzulto''l az utolso'' lakájjig, so''tétgazember!

Kiáll mo''go''tte?

Dec.:Sajnos Memmius.

Pet.:E''rtem, akkor hát inkább beviszem a szobrot.

Júdás(berohan, kiabálva:) (voc. :) Mego''lo''m!, Mego''lo''m!

Agrippaés Barakiás: Kit?

Júd.:O''t a ssátánt. (s rámutat a stávolabb látszo'' Petro''niuszra)

Bar.+Ag.:Elment az eszed? Ro''gto''n kidobni!

Júd.:!Ti do''go''k! Elárultátok az u''gyu''nket!

Pedigén az U''r keze vagyok! Re.: ähalkan, suttogva:) U''zenetkaptam álmomban.

Bar.+Ag.:Kidobni- O''nként kiadni!

KitaszigáljákJúdást. Júdás ko''zben :

A''rulo''k! Isten gyilkosok!

Júdasegyedu''l marad egy hátsó'' hiejségben, fojoso''n. :

Hitvány,diszno'' zsidó''k!

(hialkabban:)Pedig én is az vagyok. So''tt! A''rulo''!

Elárultamo''t, hogy beteljesíthesse a pro''féciár.

Pedigén értettem o''t meg igazán. Rec: Aki a legfelso''bb U''rto''lszármazik

O'',aki egységbe hozza a teremto'', fénythiozo'' Istenfiú alkotását!

Ekkorlátni, hogy hátulro''l figyeli egy másik férfi. Júdás észreveszo''t.

Amásik férfi: Hát nem akasztottad fo''l magad?

Júd.:Mint látod, nem...

Amásik férfi: Rec.: Kérlek ne szidd a zsidó''kat, mi is azokvagyunk.

O''is védett minden nemzetséget. I''gy is támadni fognak minket évezredekén át - - ahogy azt o''t megjo''vendo''lte -o''lni, fullasztani, elégetni...

Júdás.:Már elhiszed, hogy nem hallt meg?

Amásik férfi: Igen.

Júdás:De áldozatot ko''vetelt to''lem. Mindent o''sszezavartko''ru''lo''ttem.! Gyilkosnak érzem

magam!

Amásik férfi: Nyugodj meg.

Eltávozik. ekkor bejő'n egy 35-40 év ko'ru'li igen szép asszony, kezeiben fogva két csodálatos ike párossal, egy hat-hat évko'ru'li kisleánnyal és kisfiúval.

Júdás: Te itt?

Ano': Te itt?"

Júdás: Ezek az o' gyerekei?

Ano' : Igen.

Sajnos el kell válnom to'lu'k. Aztálmodtam, hogy nagy veszéjben vannak. Tegnap éjjel felkeresett egy furcsa sférfi, hosszú berna kaszában, s azt mondta, mentsem meg akét gyermeket, mivel, hogy ez fix ido'pont.

Nem nagyon értettem. S hogy az emberiség jo'vo'jének kulcsafu'gg etto'l. Rec.: Nem nagyon értettem.

Júdás: Már mennem kell, mert u'ldo'znek. Rec: (a gyerekekhez:) Hogy hívnak titeket?

Akisfiú: E'n Hanibál vagyok.

Akisleány: E'n meg Misacha.

Júdás: szeretitek egymást - é?

A két gyerek: Nagyon! A kisfiú: Annyira szeretem az én Misámat, mitnem tudnék tenni, ha valami baja esne. O' lesz a feleségem!

Az asszony. búcsúzzatok el.

A két gyerek: Szervusz bácsi.

Júdás. viszlát a feltámadásko-r.

Mindhárman eltávoznak, s Júdás egy másik irányba.

Ismét Petro'nus és Agrippa, valamint Barakiás.

pet.: AS szobrot most már bevisszu'k.

Barakiás: Nem erro'l volt szo' Uram.

Pet.: Amíg lehetett, halogattam, most már nem lehet tovább.

Asagrippa: Hejtarto' kérlek ments fel a felelo'ségto'l. Nem vállalomaz elko'vendo' szo'myxu'ségeket.

Pet.: Lemondassz?

Bar.: Agrippa! Nem szabad!

ASg.: Nézzétek, megtettem mindent, hogy mego'vjam ezt a népet. , és ate-mplo-mo-t. De most elvész minden.

Pet.: Megrendítesz, kiráj, ... (de) nem tudtatok volnas ellenkállnio... sem akkor, se-mk most...

Ekkor fo' lhasngzik kintro'l a zsidó ének, zsidó zsoldár. §

Nagyinségu'nkben hozzád kiáltunk Uram,

mert parancsoltad, hogy keressu'nk meg téged,

Védj meg minket, o' na-gy Jehova,

O'vjálminket, a mi nagy inségu'nkben.

Sokszor imélik eme zsoldárt a háttérben miko'zben az elo'térben :

petr.: (kinéz) Nagy ég! Hiszen itt vannak negyvenezren:

Bar.:Még csak arra kérlek, to'ro'lj el minket irgalommal.

Pet.:Hát nem! még sem vagyok én bako'!

VagyRo'ma hull szét, vagy ti mentek to'nkre.

Harmadikeset az, hogy félre állok, de legalább megmentem, megmentem alelkem.

Bar.:Jaj Uram, ne hidd , hogy alélek ily ko'nnyen menthető' lenne.

Nemcselekszel, cselekszik majd más is. Ne hagyj cserben minket.

pet.:Tehát a szobrot vigyem be. ? Tehát indítsak polgárháborút?

Bar.:(Megfogja Petr. kezét s halkán, suttogva mondja:)

(Zsollozmázva,egy hangon:)

A'lmombanmeglátogatott egy fura, hosszú, barna kabátos férfi s azt mondta, hogy semmiféleképpen ne engedjek, mert hogy a mi hitu'nkmindenféleképpen gyo'zni fog az egész világon.

Pet.:Hát akkor mégis mit tegyek? mire a ashatalom, mej ko'ru'iveszés o'sszezúz.

Bar.:A hatalom fele hatalom, fele szolgaság.

Pet.:Jo'l van - eltu'no'k .

Bar.:Isten ments Uram. Nem mert sajnálnánk - pedig sajnálunk, hanemmert ránk sem hárulna ebbo'l semmiféle jo'. A császárparancsát kell kivédenu'nk.

Arannyal,befojással!

pet.:(déciushoz:) lehetséges ez?

Décius:lehetséges.

Pet.:Akkor indulj agrippa, szerezz aranyat, foszd ki a templomot.

Pet.,Bar., Agrippa kirohannak a néphez s ko'zlik :!

Megegyeztu'nk,tiszta marad a satemplom!

Anép: E'ljen éljen!

majdénekelni kezdenek:

ako'r. egyik része: ill. a 267-274 u't ism.esetén elo'sszo'r:

Meghallgattadhát nagy fohászunkat, Uram,

mertparancsodat teljesítju'k miondvégig,

O'vtálminket, védted a népedet,

Igazságodbehállo'zza a fo'ldet.

ako'r. másik része: ill. a 267-274u't. ism. estén másodszer.

Vallásunkgyo'z majd az egész világunkban,

A'brahámhite példát ad a fo'ldu'nknek,

Mindennépet JHV szelleme,

átjárfényben, szeretettel s békével.

(Vége a 2. Jelenetnek.)

3.Jelenet.Ugyanott, de cc. 3-4 év múlva- cc. 40-41-ben.

Lúcius:Visszajo'ttem. U'gy látom ko'vet jo'n ro'mábo'l.

Pet.:Ku'lpó'nfutár? Ez meg mit jelent?

L/úc.:Mindent csak jo't nem.

Décius:Petro'nus, keserves hírt hozok.

Visszavontaaz elo'bbi parancsát, miszerint nem kell bevinni a templomba aszobrot. Rec.. Visszavonta végleg.

Pet.:Rec.. Végleg?" Ijet o'' nem ismer. Ehez o'' túl szasbad.

Visszasvonés újra visszavon. A legokosabb, ha kibo''jto''lju''k amígezt is visszavonja.

Décius:Rec:Igazad lehet, csakhát a téboly oj ko''vetkezetlen hogy már-márojkor ko''vetkezetes.

Bar..(bejo''n)voc.: Hívtál Uram , arcodat lóátván nek jo'hoz.

Pet(továbbrais vcal:) Neml bizony. Baj van zsidó'k. Császáruk minden ajándékés ko''zbenjárás ellenére visszavonja az..., már visszavont...az elo''bbi parancsát...

Bar.:rec.: Ezt nem értem. .

Pet.:voc.: A szobrot be kell vinni.

Bar..E'ppen három éve, hogy ezt az emberséget, tu''relmet csodáltukhejtarto'nkon.

E'nakkor megmagyaráztam miért lehetetlen, ami-t kíván - s úgylátszott megérti.

Mostmit mondhatnék újjat? Nem tu-dom.

Taláncsak annyit, ne kíméljete. Egész nyugodtan o''ljetek lehalomra-.

Ojanvilágot értu''nk meg Uram, hogy ezt csak as gazember élheti túl.

Saki túléli, mind gazember. Hát jo''jjo''n a nemzethalál.

Pet.:Várj csak még. Mondanék valamit, a legfontosabbat.

ASte premisszád hamis, miszerint van egy úr mej nektek és azemberiségnek nagy jo''vo''t ígért.

Nincsijen Isten! Rec.: De te ezt nálam is jobban tudod.

Voc.:Csak természeti to''rvények véletlenszeru'' és vak halmaza.

NincsIsten, sehol! A mi isteneink sincsenek. Minden továbbiko''vetkeztetés hamis. Lakatlan terem , lakatlan égbolt alatt.

Bar.:Lehet, hogy igazad van , lehet, hogy nem.

Mivelis képtelen vagyunk felfogni a természet s a természetfo''lo''tiegységét, - az anyag és a szellem , a materia s az Istenegységét.

Rec.:Vagy perzonifikált Istent képzelu''nk, vagy materia to''rvényekszu''kségszeru''ségét.

Voc.:Magleheet, hogy o'' csak as tudatunkban él.

Isten,vallás, belso'' nyelvezet, képes beszéd.

Leheet,hogy voltaképpen nincsen. De amit jelent, az már nagyon is van.

Tudodmit jelent? a Né--pe--t. A népet, mej kimuínkálta o''t.

Ijena- nép.Amej létrhozta. Tudod ki o''? A nép kifejezett akaratas nem tu''no'' reménye-. Ezért a templo-m a nép szelleme,lakheje.

Akiidegen Istent vinne be, a népet lakoltatná ki o''n magábo'l.

E'ppúgy van o'', ahogy van o''ntudat.

pet.:Meggyo''ztél zsidó'. E'rveid hatalmasak és védhetetlenek.Isten az ember o''narcképe! Mej erko''lcsét és a szellemét formálja és ja-vítja s húzza o''t egészen a csillagokog ! Rec.. (hangossan kiasbálva, úgy, hogy a kint lévo''k ishallják:)

Nemviszem be a szobrot! So''tt! Kivonom csapataimat Júdeábo'l!

Décius:Ember Mego''ru''ltél?

Pet.:Hagyd. Hisz te magad nevezteél embernek.

Mondmeg - miféle Isten arc modelje lehetu''nk mi , ha hitványságokárán vásároljuk meg pusztá életu''nket. ?

Bar.:Uram, felfedted néku''nk a legnagyobbat, ... a legtitkosabbat. :

Feltaláltada tétlen hatalmat. Az egyetlen jogost és menthető't.

Megmentetted a világot, valahányszor mind veszve volt.

Berohanegy katona: Uram!

Pet.:Tudom, tudom...

Akatona: Uram!

Pet.:Meg kell o'lnom magam.

Akatona: Uram!

Pet.:El vagyok rá készü've...

Uram!!!Meghasllt a császár! Szitává szabdalták , takonnyá tapostákkatonái.

Pet.:Micsoda o'rdó'gi iro'nia!

Ko'zlimindenkinek, Barakiással egyyü'tt:

Mindenmegoldó'dott!

Anép. vallásunk gyo'zni fog,

világunkatbefonja,

A'brahámo's hite,

Mindennépek igazsága.

Pet.:(egyedü'l marad, szkeptikusan:)

Azalastvaló'k egyetlen mentsége, az , hogy túlélük a császárt.

Mertvoltagepp ott van szu'kség mentségre, ahol már nincs mentség.

(2013VIII.12.)